Roussillon har i en god stund (dvs. siden 800-tallet) hatt arvelig grevetitel (dog med nære familietilknytninger til grevene av Barcelona), men i 1172 blir Roussillon innlemmet i kongeriket Aragon, som grevene i Barcelona også kontrollerer. Disse har forøvrig mer enn en finger med i spillet når det gjelder grevskapet(ene i?) Provence, og er nok den mektigste «franske» makten i området.

Distriktet er i blomstring, og handel fører til rikdom og kunst og kultur.

8.6 Ymse

Beziers er området SV for Montpellier, og det er en del av viscomten av Carcassonnes herredømme, og et sterkt befestet sådan.

Store byer i området kan nok nå opp i tyve tusen innbyggere, mens en *stor* by, som Paris, har fire til fem ganger så mange.

8.6.1 Andre len og riker

Kongerikene Leon, Castillen, Navarra, Aragon, hertugdømmet Portugal og grevskapet Barcelona

De kristne statene sør for Pyreneene. Foregår en del trafikk nordover, men de konsentrerer i hovedsak sine stridskrefter mot maurerne sør på den iberiske halvøy, og en sjelden gang mot hverandre i interne stridigheter.

8.6.2 Oppsummering

For å summere opp - dersom vi starter der Pyreneene møter middelhavet, finner vi Roussillon, i stor grad et lydrike under kongeriket Aragon, som har hovedstad i Barcelona. Går vi nordover, kommer vi inn i viscomten av Carcassonne og Beziers sine områder. Grevskapet Toulose strekker seg videre nord- og vesterover, mens langs fjellkjeden finner vi først grevskapet Foix, og deretter grevskapet Armagnac.

Forsetter vi vestover kommer vi inn i hertugdømmet Aquitaine, og hertugen er altså Richard I Løvehjerte, som også er konge over England.

Øst for Toulose finner kommer vi til Rhône-elven, hvor man i disse dager er i ferd med å bygge bro ved Avignon, dette er så vanskelig at man ikke har klart det før, og brobyggeren blir da også kanonisert (St. Benezet). På østsiden av elven, har vi Venassin, som er underlagt Toulose, samt grevskapet Provence, som er temmelig uavhengig.

Kapittel 9

Økonomi

9.1 Penger og mynter

Vi bruker tre regneenheter for penger:

- Pund (£), ett pund (ca. en halv kilo) sølv
- Solidus (s), 20s = £1
- Denar (d), 12d = 1s, 240d = 20s = £1

Ulike adelige, geistlige og handelshus preger mynt av ulike slag. Der finnes dog ingen eksakte vekslingskurser, og en mynts verdi er avhengig av hva folk *tror* den er verd, basert på deres tillit og kjennskap til den som har preget mynten og hvordan den ser ut.

Gullmynter preges mest i de italienske handelsbyene, og en gullmynt verd omkring ett pund veier typisk det samme som en solidus i sølv. Der finnes også veksler og verdipapirer.

Folk flest kommer nesten utelukkende i kontakt med skillemynt i kobber og tinn. En kobbermynt verd en denar veier omkring det samme som en solidus i sølv. Det er også vanlig å dele mynter i halve og kvarte.

9.2 Priser

Ting man kan få for en kvart denar:

- en bolle suppe

- ett beger billig vin (mjød og øl er gjerne noe dyrere)
- to talglys (talg stinker — voks er fire til fem ganger dyrere)
- soveplass på et (billig) verdshus

Ting man kan få for en denar:

- egen seng på verdshuset
- en solid middag
- to dusin egg (på markedet)

Andre priser:

- Bondesverd (6d)
- Lett armbrøst (3-5s)
- Ullstoff (god kvalitet) (5s per yard)
- Stoff til bondevams (8-15d per yard) (krever 2,25-2,5 yard)
- Ku (levende) (6-10s)
- Gris (2s)
- Sau (6-8d)
- Leie av hytte utenfor bymurene (5s per år)

9.3 Dyder og lyter

Lesser noble gir et overskudd på 40d per måned.

Wealth gir et overskudd på £100 per år.

Del III

Steder

Kapittel 10

Narbonne

10.1 Innledende detaljer

10.1.1 Narbonne

Narbonne har cirka 5000 innbyggere og en betydelig havn. Byen handler med varer fra deler av Pyreneene og jordbruksområdene i Sydvestfrankrike. Vin er den viktigste eksportartikkelen, men også malm og metallarbeider har stor betydning.

10.1.2 Mynt

Fire myntslag preges i Narbonne, to av biskopen og to av borgermesteren.

En krone er en gullmynt verd fem solidi med bilde av katedralen. Denne kalles gjerne en narbonneser. En skilling er preget i sølv med biskopens portrett. Den er verd en solidus og kalles gjerne en bisp på folkemunne.

En penning er en liten kobbermynt verd en kvart denar og bærer byens segl. En storpenning eller en quatro er fire ganger større og viser byvåbenet fire ganger. I tillegg ser man gjerne sølvdenarer preget av landherrer i området eller fra større byer, disse er stundom verd litt mer enn fire penning (én denar) siden sølv er kulere...

10.1.2.1 Spillerpersonene

Fattigfolk i Narbonne (tyver, gjøglere o.l.) starter med 2 + 4D10 penning. Sjømenn har 4D10 penning samt 12 sølvdenarer når de mønstrer av i Nar-

Figur 10.1: Skisse over Narbonne. © ved forfatteren.

bonne.

10.2 Personer

10.2.1 Gjenger

En rekke bander har tilhold i de fattige bydelene i utkanten av byen og i havneområdene.

10.2.1.1 Juan Cataluña

Juan kom fra Catalonien for vel seks år siden, og knyttet raskt til seg en gruppe, til tross for at han som utlending er meget upopulær i visse kretser; og gruppen har en kontinuerlig feide med Charles Affines gjeng. Medlemmene er kjent for å være dyktige tyver (rykte 1 blant fattigfolk i Narbonne).

Jeanne(17) og søsteren Nanette(6) er medlemmer av banden.

Nico(8) tjener en god del som lommetyv. Hun arbeider gjerne sammen med gjøglerne, der hun går rundt med en hatt eller robber tilskuerne.

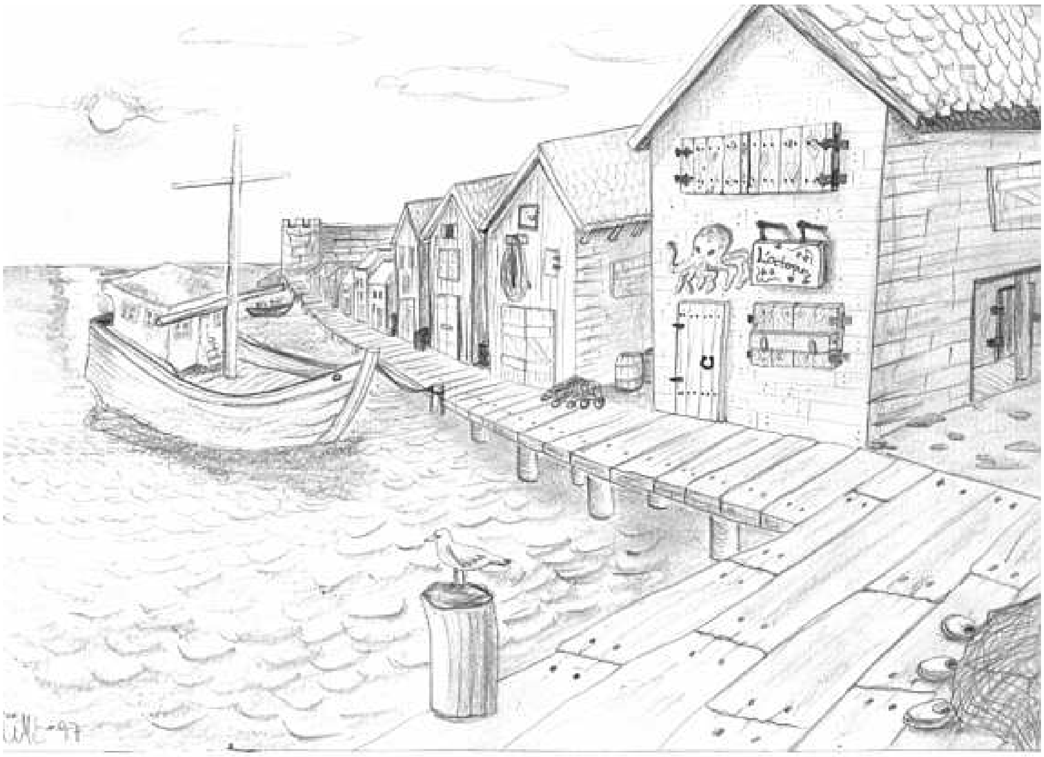

Figur 10.2: Havnestrøk. © 1997 Line Merete Eriksen <line@ii.uib.no>, all kopiering og bruk er forbudt uten eksplisitt tillatelse fra rettighetshaversken.

Timo er en stor kraftig sigøyner som tar løsarbeid av alle slag, som bryggesjauer eller bygningsarbeider.

Thomaso er en sleip tyv fra Genoa. Han driver både med svindel og terningspill. Han bodde en lengre periode i Marseilles, men ble med tiden uvenner med mange av spillerne der i byen, og fant det nødvendig å reise videre.

Abdul(16) og Piedro(16) er småtyver. Piedro er den raskeste, mens Abdul er den smidigste.

Jablavin(17), en mentalt tilbakestående, men meget dyktig trubadur, er også en venn av gruppen.

Juan selv virker mest som gjøgler, først og fremst er han en dyktig sjonglør, men han later til å kunne mangt og meget — og han har vært med på innbrudd sammen med resten av gruppen.

10.2.1.2 Kibo

Kibo og hans to kamerater er kraftige slåsskjemper. Fra tid til annen ligger de i feide med andre gjenger, og presser dem for penger, men de tjener mest på ærlig arbeid i havnen. De er dog kjente bråkmakere på havnekneipene.

10.2.1.3 Charles Affine

Charles Affine leder en gruppe på seks dyktige tyver.

10.2.1.4 Marie

Marie leder en gruppe på åtte kvinnlige og mindreårige tyver og gjøglere.

10.3 Steder

10.3.1 Verdshus og tavernaer

10.3.1.1 Den gyldne Plog

10.3.1.2 St. Jacob

St. Jacob er en taverna for bønder oppe ved Vestporten. Julians søster, Juliette, brukte å jobbe der, helt til hun fikk sparken som følge av en del uhell.

10.3.1.3 Pokalcaféen

Pokalcaféen er et middels dyrt sted, som ligger på enden av skostredet.

10.3.1.4 Blekkspruten

Blekkspruten ligger ved fisketorvet, og har fiskesuppe som sin spesialitet.

10.3.1.5 Kveilen

Kveilen ligger i en av de innerste bakgatene i havnekvarteret. Det er et trinn ned til døren, som er meget lav; kun de aller minste kan gå inn uten å bøye seg. Inne er det alltid ganske mørkt; gulvet er beksort og klissete, og man hører at sko alltid henger litt igjen. Taket er lavt, omkring tre alen; og holdt av tykke bjelker som rager godt ned. En del oljelamper henger under disse bjelkene, og avgir en sotet røk som legger seg under taket.

Klientellet er i all hovedsak tøffe sjømenn; mens serveringsdamene er fyldige kvinner i noe utringede og slitte kjoler. Det er slett ikke umulig å kjøpe seg et nummer…

10.4 Hendelser i Narbonne

10.4.1 Nico (8), magilærlingen

Nico, en åtte år gammel pike knyttet til gruppens bande, har magiske evner. En dag blir hun oppdaget Titus(38) av Tremere. Titus reiser via Marseilles til sin pakt i Sydøstfrankrike. Pakten holder til i en avsidesliggende og godt befestet borg. Gruppen vil sannsynligvis ikke klare å «redde» Nico, uansett (!)

Gruppen har imidlertid mulighet til å vinne heder og verdighet mot landeveisrøvere underveis. De kan støte på lekne alver som presenterer en gåte av et eller annet slag, og de kan bli nødt til å kjempe mot mistenksomme landsbyboere — i alle fall hvis Titus har kommet i skade for å lave bråk, og gruppen kommer like efter. De kan også få problemer med lokal nobilitet, kan hende en landherre som beskylder en av dem for å være en flyktet leilending?

10.4.1.1 Titus(38) av Tremere

Titus er ganske hengslete med tynt, grånende hår. Det er vanskelig å tippe noen alder, de fleste vil nok si begynnelsen av tredveårene. Blant dødelige bærer Titus en simpel grå kappe eller kutte. Som regel har han et kortsverd eller en lang kniv, som han kan skjule under kappen. Han har også en bronsebeslått stav, med en topas i innfattet i toppen; dette er hans talisman, som er innviet for å gi bonus på *«leadership»* (topas) og *«control things at a distance»* (stav). Staven har også følgende effekter:

- Creo Ignem 10, topasen gløder sterkt nok til å opplyse et stort rom, konstant så lenge noen holder i et grep høyt på staven.
- *Heat the Searing Forge* (touch, 6 times a day), ReIg 10, hvis noen slår staven lett mot en metallgjenstand og ytrer en kort setning, blir gjenstanden varm som ved besvergelsen.

Titus har en gaupeunge som familiarus (bånd: +1/+2/+2 (score 35)), båndkvaliteter:

- Mental Comuunication (+10)
- Unlimited Bond (+10)
- Independent (-5)
- Exchange flaws (-5): Deep sleeper,

Grunnegenskaper							
Int	+2	Str	−1	Com	+3	Qui	0
Per	0	Sta	+1	Pre	+1	Dex	−2

Magiske kunster									
Cre	9	Int	12	Mut	5	Per	8	Reg	10
Ani	10	Aur	5	Aqu	5	Cor	8	Her	5
Ign	7	Ima	5	Men	13	Ter	5	Vim	8

Besvergelser:

- *Aura of rightful Authority*
- *Thief of the Stolen Breath*

- *Invocation of Weariness*
- *The Call to Slumber*

Ferdigheter: Magic Theory 5, Certamen 4

Livsserum: -6

Personlighetskarakteristikk Uavhengig +2, Tålmodig −2

10.4.1.2 Titi følge

Pierre er Titi personlige tjener, en meget slu og intelligent, ung mann; samtidig som han er fullstendig lojal mot Titus. Han blir ofte sendt rundt i byene som speider og har fått særlig beskjed om å legge merke til unger som ser ut til å falle utenfor eller som tiltrekker seg merkelige hendelser. Pierre går kledd i en meget si, posete, mørk kutte.

Charles er leiesoldat, som regel står han i skjoldmur. Han går alltid med lærrustning og en tung øks i beltet. Han har også med seg ringbrynje og et tungt firkantet skjold.

10.4.2 Araberne

Karel Mehrmed(29) har nyss ledet en gruppe arabiske banditter til byen. Før noen rekker å legge merke til dem, har de rundstjålet byens sølvsmed, og byvaktenes gamle kjente får skylden. Deler av byttet ble solgt efter avtale, til en annen araber ved navn Jaril el'Araj, som forlot Narbonne dagen efter. Resten blir gjemt i kjelleren til Den andalusiske Hund (se avsnitt 10.4.2.3). Store deler var selvsagt da gangbar mynt, som araberne selvsagt har fordi de allerede er velstående kjøbmenn...

10.4.2.1 Karel Mehrmed

Grunnegenskaper							
Int	+1	Str	+2	Com	+2	Qui	-1
Per	-2	Sta	+1	Pre	+2	Dex	+1

Karel har kort mørkt hår og fullskjegg. Han er kraftig bygget, med firkantet ansikt og grov, truende stemme.

10.4.2.2 Banden

Hvert medlem er spesialist på sitt felt.

Kalmud driver med svindel og forfalskninger.

Tichmod er rask og smidig, og er en mester med kastekniv.

Birkehl er gjengens største slåsskjempe.

Almar er også en slåsskjempe, men slåss helst med sverd.

Ilmor er en listig tyv, som er spesialist på låser og annen fingerferdighet.

Hagal er en strateg som stort sett rådgir Karel.

Gamar er en rask og smidig tyv, og en ekspert i balanse og akrobatikk.

Michkil har virket som innbruddtyv og snikmorder. Han er mester i å gjemme seg.

Kilvimir har livnært seg mest av lommetyveri. Han er alltid den som kjenner byene best.

Tichmod, Ilmor og Michkil sloss omtrent like godt som gruppen. Birkehl og Almar er selvsagt meget sterkere, mens resten sloss rimelig dårlig.

10.4.2.3 Den andalusiske Hund

Araberne gir seg ut for å være kjøbmenn, og leier umiddelbart et forholdsvis dyrt hus i det nordre kvarteret, hvor de snart åpner kro under navnet *Den andalusiske Hund*. Her vil de prøve å grunnlegge «Tyvenes Gilde», for å dominere byens kriminelle liv, og underslå så meget som mulig av tyvenes overskudd — mot «beskyttelse», selvsagt.

Der er kun maurere som arbeider på Den andalusiske Hund, i alle fall i førstningen. De har ofte underholdning i form av mavedanserinner og orientalsk musikk.

Figur 10.3: Mavedanserinne på Den andalusiske Hund. © 1997 Line Merete Eriksen <line@ii.uib.no>, all kopiering og bruk er forbudt uten eksplisitt tillatelse fra rettighetshaversken.

10.4.2.4 Araberne blant folk

Når Den andalusiske Hund er åpnet, vil araberne prøve å gjøre seg kjent med folk i byen. Først og fremst er det Kalmud og Hagal, som er flinkest til å snakke for seg, som vil prøve å bli kjent med bandeledere, dyktige tyver og andre fra byens lavere klasser.

De vil selvsagt begynne å hinte om at man burde organisere den kriminelle virksomhet, selv om de ikke vil gjøre direkte, seriøse fremstøt på en god stund. De vil derimot gjennomføre en del raid og innbrudd hos fattigfolk, for å bryte ned tryggheten, i i håp om at det vil vende folk til samling. Maurerne håper så at de kan få lov å tilby verdshuset som en base.

10.4.2.5 Andre trusler

Karels bande driver handel med maurerne, og kan selvsagt stå i ledtog med dem som spioner. Kan hende er de med på å planlegge et sjørøverangrep.

Dvergevåbnene Fra landsbyen Jarnil (se avsnitt 19.3 i Pyreneene har kjøbmenn i Narbonne i lang tid kjøpt dvergiske våben. Opprinnelsen er selvsagt ikke kjent, og landsbyfolket nekter standhaftig å røpe hvor de har våbnene fra, men alle som vet noe om våben ser godt at disse våbnene er bedre enn noe annet man får kjøpt i hele det vestlige Middelhav. Nå har maurerne fått snusen i dette, og røver årets last for å smugle den til de mauriske byene i Sydspanien.

Kapittel 11

Toulouse

11.1 Aura

Mesteparten av byen innenfor bymurene har en hellig aura med styrke 3. De to katedralene har aura 5-8 avhengig av aktiviteten der, og en sterk aura stråler også omkring dem. Enkelte lommer i byen har lavere aura, eller domineres av andre krefter. Bebyggelsen utenfor bymurene har stort sett aura 1.

Toulouse står under beskyttelse av sin skytshelgen, st. Heloise.

11.2 Styre og Stell

Byen styres av et autonomt råd, capitulatet som består av seks dommere og seks legfolk. Når et medlem dør eller på annen måte trer ut av rådet, utnevner capitulatet hans efterfølger.

11.2.1 Rådhuset

Byen kjøpte 1190 en del hus for å bygge rådhus i nærheten av katedralen. I 1193 står huset halvferdig. Byggearbeidet har tatt en pause, men man har tatt i bruk nogen av rommene i første etage.

11.2.2 Saker i tiden

Byens intellektuelel er naturlig nok opptatt av byens fremtid. Toulouse er et kulturelt sentrum i Langue'd'Oc, og opprettelsen av kapitulatet i 1188 har gitt byen en del selvstendighet, slik verdensbyene i Italien har. Greven har imidlertid fremdeles stor makt, og det er selvsagt forbudt å kritisere ham offentlig.

Meningene om hvordan makt skal fordeles er alltid delte, og her er der mange å dele den på:

- Grev Raymond
- Hertug Richard
- Laugene
- Katarkirken
- Den katolske Kirke
- Capitulatet

De to kirkene lever i dag side om side, og på overflaten fungerer dette godt. Blant dommerne er der en katarprest, hvilket gir katarene en solid posisjon. Der er selvsagt, her som andre steder, oppviglere, som gjerne ser den ene eller den annen kirke fordrevet fra byen. Konflikten vil nok tilspisse seg.

11.2.3 Personer i Capitulatet

11.2.3.1 Borgermester Mamert

Født: 1145
Alder: 48
Confidence: 4

Mamert bor i et stort hus like ved rådhuset.

Han var tidligere innehaver av Sølvklokken. Ved Rikards okkupasjon av byen i 1188 ble han innsatt som borgermester efter kun kort tid med politikk og byadministrasjon. Han prøver å stå uavhengig av kirkene, greven og andre krefter, selv om han er god katolikk; og han klarer det meget godt. Der er grunn til å vente solid maktkamp hvis han faller fra, så han sitter forholdsvis trygt så lenge maktfaktorene er jevnsterke.

Han er meget forsiktig med å ta avgjørelser eller gi løfter uten å ha forhørt seg hos alle de sterke fraksjonene i capitulatet.

11.2.3.2 Dommerne

Luc Allard er katarprest og dommer

Foilan er dommer. Han studerte i sin tid i Italien. Han er en av bypatriotene som konspirerer mot greven. Han driver en del undervisning.

Lanval (1142-94) var en dommer som døde i våren 1194.

Thierry er dommer. Han er gift.

Louis Anton er dommer. Han har blant andre undervist Arnaud. Han kan virke en smule brysk.

Pierre Antoinne er dommer.

11.2.3.3 Borgerne

Jauffre er smykkesmed og konspirerer for selvstendighet.

Serin er leder for skomakerlauget og konspirerer for selvstendighet.

Thomas

Pierre Philippe

Luc Ponty (f. 1159)

Luc Ponty fremstår som kjøbmann i Toulouse. Per i dag klarer han seg med inntekter fra sitt verv i capitulatet og tilstøtende administrative verv. I hemmelighet er han nevø av grev Raymond. Han er meget av en dilletant, men fungerer som stråmnn for greven.

11.2.4 Andre

11.2.4.1 Nicolas

Født: 1165
Alder: 28
Confidence: 3

Nicolas er advokat i Toulouse og consortis ved Doissetep. Ved Lanvals død 1194 søker han å bli tatt opp som dommer i capitulatet efter ham.

Han har antagelig et magisk artifakt som han har fått fra Doissetep. Han studerer hermetisk lov og har en rekke skrifter som han låner fra Doissetep.

11.2.4.2 Broder Fricor

Broder Fricor er katolsk munk med gode kontakter ved katedralen i Toulouse. Han søker å bli tatt opp som dommer i capitulatet efter Lanval 1194.

11.2.4.3 Xavier des Champs

Xavier er gjøgler og kurtisan. Han er interessert i politikk, men går stille i gangene. Hans virke gir ham mulighet til å samle informasjon over alt, og det forsøker han å utnytte. Han behersker teknikker som forfalskninger, ryktespredning og snikmord.

11.2.4.4 Den blå Eminense

(Ketil)

11.2.4.5 Commandant Corneus

Corneus er commandant ved Nordporten, og sammen med commandant Victor ved Sydporten er han grevens fremste mann i byen.

11.2.4.6 magister Castor

Castor er en av byens fremste lærere.

11.2.4.7 broder Christian

Broder Christian driver en del undervisning i teologi og artes liberales.